

vendigt at skaffe flere Klasseværelser, og vi opførte da for et Par Aar siden en ny, smuk Skolebygning. Ude paa Gaardspladsen langs Skolebygningen er der et bredt Blomsterbed, hvor de herligste Roser staa og blomstre hele Sommeren igennem, og skønt der daglig kommer flere Hundrede Børn ud paa Legepladsen, ser man dog aldrig, at disse Blomsterbede ødelægges. Der er aldrig noget af Børnene, der bryder Blomster af eller løber ind i Bedene eller paa anden Maade ødelægger dem. Den samme opdragende Virkning har man kunnet spore paa flere Maader, efter at Børnene ere komne ind i denne hyggelige og pæne Skole. Men nu er jeg bange for, at hvis man følger dette Forslag, som er kommet fra den højtærede Kultusminister, og som er tiltraadt af Flertallet, saa vil Bestræbelsen for en videre Udvikling paa dette Omraade blive standset, og det tror jeg vilde have højst uheldige Følger.

Jeg vil derfor meget indtrængende anbefale at stemme mod det Ændringsforslag, den Anmærkning, som findes under Nr. 80, og jeg trøster mig med, at selv om det kun er Socialdemokraterne og de Radikale i Udvalget, der ere gaaede imod Ministerens Forslag, saa skal det alligevel vise sig, at man her nede i Tinget ikke er tilbøjelig til at følge Flertallet, men er tilbøjelig til uden Partihensyn at følge Socialdemokraterne og de Radikale. I alt Fald haaber jeg, at det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), der jo er Sogne-raadsformand i Gentofte Kommune, hvor man, det erkender jeg, har bygget en Mængde smukke Skolebygninger, men ogsaa i høj Grad jamrer over de store Udgifter, der gaa med til Skolevæsenet, her, hvor det gælder om at skaane Kommunen, vil følge Socialdemokraterne og de Radikale, uden Hensyn til, at han derved maaske ikke vil komme til at staa sig saa godt med Kultusministeren i det nuværende Ministerium. Og jeg vil haabe, at mange andre Medlemmer foruden det ærede Medlem fra Frederiksværk, som jo ved, hvad det gælder om ved denne Anmærkning, vilde følge Mindretallet og stemme imod, at Tilskuddet til Opførelse af nye Skoler udgaar.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Appel): Maa jeg begynde med at takke for den Tilslutning, som de fleste af de Ændringsforslag, jeg har stillet nu til tredie Behandling, have fundet

fra Finansudvalgets Flertal og gennem Udtalelserne i denne Sal.

Jeg maa beklage, at de kirkelige Bevillinger have fundet saa liden Tilslutning hos det radikale Parti og hos Socialdemokraterne. Jeg synes, man med Grund kan hævde, at de Ønsker, der have givet sig Udtryk gennem Ændringsforslagene, ere meget beskedne. Hvad Kirken i Esbjerg angaar, tror jeg, alle kirkeligt interesserede Mennesker ville forstaa, at man i en By netop som Esbjerg kirkeligt set er daarligt tjent med kun at have een Kirke. De store Bidrag, som nu ere tegnede, og som ville træde i Kraft, naar Statstilskuddet kommer, disse store, privat indsamlede Bidrag vise jo ogsaa tydeligt, at man derovre paa Stedet har en levende Følelse af, at der her er et Forhold, som maa rettes. Jeg indrømmer, at det er maaske en lidt usædvanlig Form for en Bevilling, en foreløbig Bevilling for i Aar paa 5,000 Kr. Men jeg tvivler jo ikke om, at ærede Medlemmer ville forstaa, at dette er nærmest for at faa Sagen i Gang og for at faa tilvejebragt det størst mulige Bidrag ad privat Vej.

Hvad Kirken i Juelsminde angaar, undrer det mig, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) ikke umiddelbart havde en Fornemmelse af, at her var der vist Grund til at gaa med til at lønne en Præst. Som vi hørte af det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen), er Juelsminde en lille By, hvor der væsentligst bor Smaafolk, som ikke have noget at køre med, og som trænge til at have en Kirke, som det nu ved private Tilskud er blevet dem muligt at faa, og derfor ogsaa trænge til at faa Hjælp til at lønne en Præst.

Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) omtalte den foreslaaede Bevilling til en Præst i Berlin og mente, at der var slet ingen Ræson i at give denne Bevilling. Det ærede Medlem ved paa Forhaand, at vore to Nabolande, baade Norge og Sverige, give en saadan Bevilling, for Norges Vedkommende endogsaa paa 5,000 Kr., og for Sveriges Vedkommende paa 6,000 Kr., medens her kun er foreslaaet 4,000 Kr. til Lønning af en Præst dernede. Jeg ved godt, at den kirkelige Sans og Interesse er forskellig, men jeg troede, at det var en Kendsgerning, man ikke havde nødig at strides om ej heller i dette Ting, at naar vore Landsmænd i større Tal samles i Udlandet, er det første, de foretage sig, alligevel at bygge sig en Kirke og kalde